ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமச்சந்திராய நம:

ஸ்ரீராமச்சந்திர குருஸ்வாமிகள் துணை.

பார்சி

மதிவல்லப மங்கை மோஹனுள் சரித்திரம்.

திருப்புகழ்க் காவடிச்சிந்து

வர்னமெட்டுக ளமைந்தது.

1103 / 4.21

இஃது

சதனபுரி

ஸ்ரீராமச்சந்தர குருஸ்வாமிகள் சிஷ்யராகிய

கொல்லத்தநல்லூர்

கெ. ர. தேவராஜுலு நாயுடு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது,

மேற்படி கொல்லத்தநல்லூர்

ம. குமாரசாமிகிராமணி அவர்களும், ம. விஜயப்பகிராமணி அவர்களும்.

வ. ப. தாங்தோணி மேஸ்திரி அவர்களும்

வேண்டுகோளின்படி

...துரைசாமி முதலியாரால்

சென்னை:

...ஹரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

...ரிஜிஸ்டர் காப்பி ரைட்.

1921.

10 DEC 19..

ஸ்ரீ

சிவமயம்.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்,— கொல்லத்தநல்லூர் கெ. ர. தேவராஜுலு நாயுடவர்களால் இயற்றிய "மதிவல்லபமங்கை மோஹனாள் சரித்திரம்" திருப்புகழ்காவடிச்சிந்து வர்னமெட்டுள்ள புத்தகத்தை வெண்தமிழ் நடையாக எழுதினதை **த. துரைசாமி முதலியாராகிய** எனக்கு சகல சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டபடியால் இதை என் அனுமதியில்லாமல் இதரமானவர்கள் எவ்விதத்திலாகிலும் அச்சிடலாகாதென கனம்பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் சட்டப்படிக்கு ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு,

த. துரைசாமி முதலியார்.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பக நூலகம்
183659
803

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

வித்தியாப்பியாசிகளுக்கு தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

எமது புத்தகசாலையில் அனேகவித சரித்திரங்கள், திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து வர்ணமெட்டுகளில் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிறோம் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

புத்தகங்கள் தேவையானவர்கள் வேண்டிய புத்தகங்களின்
விலைக்குத் தகுந்த போஸ்டு பில்லைகள் கவரில் வைத்து அனுப்பினால்
உடனே நீர்கோறிய புத்தகத்தை அனுப்புவோம், தபால் பி[illegible]
அனுப்பாமல் அனுப்பச்சொல்லி எழுதினால் நாங்கள் [illegible]
சார்ஜி 1-புத்தகத்திற்கு 5-அணாவாகும். அதனால் [illegible]
தபால் பில்லைகள் அனுப்பினால் நாங்கள் [illegible]
அனுப்புவோம். நீங்கள் அவ்விடத்தில் 1-அண[illegible]
ள்ளவும். அப்படி அனுப்பினால் புத்தகம் [illegible]
வந்து சேரும்.

இப்[illegible]

த. துரைசா[illegible]

20-பாலையப்பன் தெரு, மிண்ட் பில்[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமச்சந்திராயநம:

பார்சி

மதிவல்லபமங்கை

மோஹனாள் சரித்திரம்.

திருப்புகழ்க் காவடிச்சிந்து வர்ணமெட்டு.

குருவணக்கம்.

விருத்தம்.

மானிலம் தன்னில்நல்ல மதிவல்லபன் சரி…
தேனிலம் கொண்டுமிக்க திருப்புகழ்…
நானிலம் தன்னில்யோத நானுமே…
வானிலவும் வாசதனபுரி ஸ்ரீராமச்ச…

1. எழுகடல்மணலை என்ற … டு.

1. குருபரநாத குவலயந்தனிலே
   கூரினேன்எனை வந்தாள்வாயே
2. மருதாமுந்தனை மைந்தனும் போற்றினேன்
   மருள்புரியநீ வருவாயே
3. அமரர்க்கருணை யளித்தீடும்பரனே
   ஆதரிப்பாயெனை நீ தானே
4. சமரசஞானம் சாற்றியும்வாதா
   சதனபுரி ராமச்சந்த்ரனே உந்தனைநம்பினேன்.

விநாயகர் ஸ்துதி.

2. திருமால் மருமகனே என்ற வர்ணமெட்டு.

1. கஜமுகனே உனைநம்பி உருகினேன் தினம்வெம்பி
நாளும் கார்த்தருளு மெந்தன்வினை தீர்த்தருளவாரும் கஜ

2- தும்பிக்கையா துதித்தேன்மெய்யா சரிதமோதினேனே துய்யா
இனிவம்புகள்நீ செய்யாமலே வரமெனக்கருளுவாய் கஜ

3. வரம்தரவே உனைதொழுதேன் மதிவல்லபசரித முய்வேன்
இப்போ இருகரமதையால் நான் இங்கேசரணம் செய்தேன் கஜ

4. சங்கரனார்பெற்ற பாலா சாம்பவியேமகிழ் லோலா
நல்லசந்ததம் சதனபுரி சாம்பவியே பெற்றெடுத்த கஜ

ஸ்ரீராமர் ஸ்துதி.

இசைந்தயேறும் என்ற வர்ணமெட்டு.

...ானகிராம தயைபுரிவாய் நல்ல
... தக்ஷணமாளாய் மலர்தாளா
...ி வேறுகதி யாருங்காணேன் இப்போ
... ...னன் மோஹன சரிதம்தானே
5. ... ...் உன்னைநம்பியே உருகினேனே
6. இப்ப... ...யாதினேன் மதிவல்லபன் சரிதந்தானே
7. சற்குண... சங்கடநாசா சத்தியந்தானே
8. இந்தசத... ...யரிசன்னிதியில் வாழ்ந்திடும் பெருமாளே.

(கதை ஆரம்பம்.)

காவேரி நகரத்தில் இந்திரேசன் சபை.

4. வெள்ளிமலை என்ற வர்ணமெட்டு.

... ராஜீனமாருகும் ... நல்ல
... வோர... ... வொரு

மைந்தனில்லாமல் தினமும்
மனமதுவே மிககலங்கி கனம்குலங்கி

2. அன்னதானம் சொர்னதானம் செய்வார் மிக
அன்புடனேயாவரையு முய்வார் அவர்
அன்னவரை பின்னமது செய்யாமலே குடிகளை
யாள்வார் மனம் தேர்வார்.

3. இவ்விதமிருக்க வோர்நாள் அரசன் சபை
தனிலோர் தபசிதோன்றி நின்றார் அவர்
விந்தையாகவே விபூதி கொஞ்சமளித்துமே
சென்றார் மறைந்து நின்றார்

4. விபூதியளித்துச் சென்றபிறகு ஓர்
சுந்தரமைந்த னுதித்தான் அரசிக்கு
அவன்விந்தையாகவே தினமும்வளர்ந்துமே
அகத்தினிலிருந்தான் மனங் களித்தான்

5. சந்தனபுரியை யாளும்ராஜனே அவன்
இந்திரேசன்மேல் போர்தொடுத் தானே
அப்போ சுந்தரமுள்ளநாயகி புதல்வனைமந்திரியிடம்
தந்தாள் முத்தம் கொடுத்தாள்

6. மந்திரியான குணசுந்திரனும் அப்போ
விந்தையாய்புதல்வனை கொண்டுதானும் சென்று
வித்யாரண்ய புரம்தன்னில் வேளாளன்
தெருத்திண்ணையில் விட்டு மதிகெட்டு

7. வோடியே பதுங்கிக்கொண்டு பார்த்தான் அங்கே
தியாகசுந்தரன் புதல்வனைக்கொண்டுசென்றான் அப்போ
மந்திரியும் இதுவேதந்திரமென்று
யெண்ணியேசென்றான் வோடி நின்றான்

8. வேளாளனை தியாகசுந்தரன் பாலனை
விந்தையாகவே வளர்த்துவந்தான் அப்போ
மதிவல்லபனென்று மவனுக்கு
நாமகரணஞ்செய்தார் மனமுய்தார்

9. அஞ்சுவயதான பிராயந்தன்னிலே
[illegible]

கற்றுமே வித்தைகள்யாவும் சற்றுமேனைகத்தோரெல்லாம்
புகழ தின மகிழ

10. நாள்தோறும் பள்ளியரைச்சென்று யாரும்
நாடிடவே யானந்தமாய்நின்று தினம்
செங்கதிர் வேலவனையே சேவித்துமே
சரணங்கள் செய்வான்மிக வுய்வான்

11. அவனழகுக்குச் சமமாரோ இந்த
அம்புவியில் யார்தானிருப்பாரோ அந்த
இந்திரேசனுமிவன் அழகுக்குச்சம
மாகான் தினம்வேகான்

12- சுந்திரமுடனே அவன்தினமும் நல்ல
விந்தையுடன்கல்வி கற்றுகனமும் அவன்
எந்தனுக்குச் சமமாரோ இவ்வுலகில் யான்காணேன்
என்பான் மகிழ் பெருவான்

13. சற்றுமே வித்தைகள் யாவும்கற்றும் நல்ல
சரசமாய் விளங்கினான்முற்றும் நாளும்
சதனபுரீசாவென்று சாற்றியோதவே
எண்ணம்கொண்டான் மன முண்டான்.

மதிவல்லபன் பிதாவை நோக்கி வில்வித்தை கற்றுக் கொண்டு வருகிறேனென்று புகலுதல்.

5. ஆறுமுகா கலியா என்ற வர்னமெட்டு.

1. பாதம்பணிந்தேன் பிதாவே யெனைக்காரும்
கச்சிநகரேகி மிக விச்சித்திரமான
வில்வித்தை கற்றுக்கொண்டு விரைவினில் வந்தேகி

2. கரி பரி யேற்றமும் கற்கவேண்டியதால்
தெரிவித்துப்போக முன்னால் இந்தசிறியேனுமிவ்விடம்
வந்தேனே சீக்கிரமாய் பின்னால்

3. சீக்கிரப்போகவே சிலவுதாருமையா
சிந்திப்பேனுனை தானே இப்போ ஜாக்கிரதையாக
... செய்யாமலே சத... ரிக்குத்தானே

தியாக சுந்தரன் மதிவல்லபனை போகவேண்டாமென்று மறுத்தல்.

6. ஷை வர்ணமெட்டு.

1. அப்பாகண்மணியே அறிவிக்கிறேன்கேளும்
அன்புடனேவாரும் இப்போ தப்பாமல் ஏகினால்
தண்டனைகள்மிக கூரமாகவாகும்

2. கச்சிநகராளும் மிச்சசூரசேனன் மிகப்
பொறுமையுள்ளவன் அவன்
வித்தோகமேசெய்து வேதனைகள்மிக செய்திட்டவன்

3. பொறுமையுள்ளவன் போக்கிரி பயலவன்
போகாதே நீ யங்கு இப்போ சீராகவே
நம்மகத்திலிருந்து செப்பியே புகழோங்கு

4. என்வார்த்தை கேட்டிடில் இன்னும் சிலகாலம
இங்கேநீ இருப்பாயே இங்கே தன்வார்த்தையால் நீயும்
நாடியேசென்றால் நலமுடன்வேகுவாயே

5. நல்லமாட்டிற் கொருயடி என்பதுபோல
நானுரைத்துச் சொன்னேன் அந்தசதனபுரியீசன்
சாக்ஷியாகச் சொன்னேன் சற்றென்மேல் பிழைகாணேன்

தியாகசுந்தரனும் மதிவல்லபனும் கச்சிநகரேகி பள்ளியில் மதிவல்லபனை விடுதல்.

7. சந்தவரை என்ற வர்ணமெட்டு.

1. வந்தனம் நான்தந்தேன் மிகுகுருவே — என்னை
விந்தையுடன் யாட்கொள்ளும் தருவே — மிக
பந்தமுடன் பாதம்பணிந்தேனே
நீதானே யான்கோனே — நல்ல
கல்விகளை கற்றுக்கொள்ள தானே

2. வில்வித்தைகளை நான்கற்கவே — நான்
வேண்டிவந்தே னிதற்கா

கற்றுக்கொடுத்தாகவே மிகுதாகவே
மேன்மையாகவே நல்ல
நல்லசதனபுரீசன்பதம் சேரவே.

மதிவல்லபன் சகல வித்தையுங் கற்றுக்கொண்டு குருவினிடம் விடைபெற்று தன் வீட்டை நோக்கிச் செல்லுதல்.

8. வெள்ளிமலை என்ற வர்னமெட்டு.

1. எந்தனுக்கு யிப்புவியில் சமமா — எந்த
சிறுபிள்ளைகளு மெந்தரமா — நாளும்
விந்தையாக சிலம்பவித்தையை நான்
கற்றுக்கொண்டேன் துயர்விண்டேன்

2. ஆதிசேடனுலுமோ தரமோ — இந்த
அம்புவியில் என்பெருமை திரமோ — நல்ல
சுந்தரமுடனே சூரர்யாவரும் வந்தாலும்
வெல்வேன் உயிரை கொல்வேன்

3. சந்ததமே தோளற்பண நானும் — இந்த
சதனபுரிக்கேகி தானும் நானும் — விந்தை
யுடன் அரசுதனை சுந்தரமுடனே
நான்செய்வேன் யாவரையு முய்வேன்

(*)

காஞ்சிமாநகரை யாளும் சூரசேனனுடைய புதல்வன் ஓர் நாள் சிலம்பை வித்தையை மறந்துவிட உபாத்தியாயர் தூஷித்தல்.

9. பொன்னுலவும் சென்னி என்ற வர்னமெட்டு.

1. என்னடா முழுமூடனைப்போல் இங்கேநீ முழிக்கின்றாயே
இதுவுனக்கேற்குமோடர் முண்டையே — நல்ல
[illegible]ங்கிட்டாயே மத[illegible]கொண்டாயே — நான்

எத்தனைதரமோதினாலும் சித்தமே யுனக்குயில்லை
சென்றிடுவாய் எந்தன்முன் நீ நில்லாதே தினம்
சொந்தமாயுனக் குழைத்ததெல்லாம் போச்சுதே

2. வித்தியாரண்யத்திலொரு வேளாண்மைகுலத்தில்வந்த
மதிவல்லபனுக்குச்சமமா ராகுவார் அவனைப்போல்
தீரமாக யாரரசு செய்குவார் உனக்
கெத்தனைதர முரைத்தாலும் புத்தியும் கொஞ்சமேயில்லை
இனியென்ன செய்குவேனே நான்தானே
உந்தன்பிதாவிடம் என்னவென் றுரைப்பேனே

3. எட்டாததேனுக்கு நீயும் கொட்டாவிவிட்டதுபோல
மூட்டாளுதனமுந்தனுக் காச்சுதே இப்போ
துயரத்தில் மீளவே மிகவாச்சுதே இனி
உந்தனைநான் சும்மாவிடில் எந்தனுக்கு என்னதீது
நேருமோ நானினியென்ன செய்குவேன் மிகு
மந்தமதிபயலே நானடிப்பேன்

சூரசேனனிடம் தன் மகனுனவன் குருவு தூஷித்ததைச் சொல்லசூரசேனனும் மூவரையுமழைத்து குருவை யும் தாய் தகப்பனையும் சிறையி லிடச்செய்து மதிவல்லபனை சிரச்சேதஞ் செய்தல்.

10. இசைந்தயேறும் என்ற வர்னமெட்டு.

1. என்னடமூட இங்கேவந்துநீ யுளரினையே இப்போ
2. பன்னியரசனும் சின்னமேசெய்ய பகரினரே
3. உந்தனைக்கொல்ல போகிறோமிப்போ என்சொல்லுவாய் இங்கே
4. சந்ததம்ஜாலம் செய்வதேனோ தடைசொல்வாய்
5. மந்தமதியா லுளமது மாறி நிற்கின்றாயே இப்போ
6. உன் மமதைதனை யரியப்போகிறோம் நொடிதன்னிலே
7. சாதுவே என்றுயெண்ணியிப்போ ஜாலம்செய்றோம் அந்த
8. சதனபுரி யரிதாசரென்றெண்ணி மனமுய்கிறோம்

மதிவல்லபன் குருவையும் தாய்தகப்பனையும் சிறையி லிட்டு தன்னைக் கொல்லச் சொன்னதினல் மதிவல்லபன் துயரப்படல்.

11. சந்தவரை என்ற வர்னமெட்டு.

1. கச்சிநகர்வாழும் கந்தநாதா என்னை
கொல்லவும் யெத்தனிக்குறர் போதா இன்னம்
வர்மமும் செய்திடி லென்னவாதா
இது நீதா குணப்போதா இந்த
குற்றம் தன்னைக்கார்க்க நீவொண்ணுதா

2. என்னைப்பற்றியே என்குருவும் என்
அன்னைபிதாவை சிறைவைத்திடவும் இது
தர்மமோ இந்தரசனுக்கிதுவும் மிக
மதமும் கொண்டுதினமும் எனை
யிப்படியும் செய்யலாமோ தினமும்

3. புள்ளிமயிலேறும் வள்ளிமணாளா இந்தகுற்றம்
புண்ணியமோ உனக்கும் குணாளா மிக
எண்ணி உருகிறேன் மலர்த்தாளா
நெடுநாளா எனையாளா இப்போ
நேரிடும் சதனபுரி குணவாளா

தூதர் அக்ரமித்து கொல்லவரும் சமயம் மதிவல்லபன் சற்றிருமென்றுசொல்லி பகவானைத் துதித்தல்.

12. சருவினுருவாகி என்ற வர்னமெட்டு.

1. அம்பிகை பாலயானே வொன்றுமரியேனே நானே
வம்புசெய்து வருகிறு ரென்செய்வேன்

2. விண்ணுடர்போற்றும் வடிவேலனே என்னைக்காரும்
மண்ணுடர்க்கருளவந்த மாதவா

3. ஆதரிப்பாயுன்னையன்றி வேறுதுணை யாரும்காணேன்
அஞ்சாமல் சூரருமிதோ வருகிறுரே

4. சத்தியமா யுனைநம்பி சாதனத்துடனே வெம்பி
சதனபுரி யீசவென்று துதித்தேனே.

மதிவல்லபன் தூதரிடத்தில் சிறைக்கு மீண்டு காஸ்மீர தேசம் சேர்ந்து அங்குள்ள பூஞ்சோலையைக் கண்டு ஆனந்தித்தல்.

13 இசைந்த ஏறு என்ற வர்னமேட்டு.

1. இந்தபூஞ்சோலை சிங்கார மென்னசொல்வேன்
2. இங்கிருக்கும் மலர்களின்வாசனை என்னவென்றுய்வேனே
3. பாரிஜாதமுடன் படர்ந்தரோஜா பண்புடனே நல்ல
4. இட்டுமிருவாக்ஷி செந்தாமரையும் சொகுசுடனே
5. சம்பங்கிதாழை சாமந்தின்முல்லை மல்லியுமே அதோ
6. கம்பியாகவே யோடிபாய்குதே முல்லையுமே
7. குருவேர்தவனம் கொன்றையும் தாழை குணமுடனே
8. இந்த சதனபுரியரிவனந்தனில் பூர்த்துதே மகிழுடனே

நந்தவனத்திற்கு மோகனுள் வருதல்.

14. பூமிமேச்சிடும் என்ற வர்னமேட்டு.

1. சேடிமார்களே நீங்களோடியேவந்து சேருவீர்
கனம்பெருவீர் முத்தம்தருவீர் இங்கே
மயில்குயில் விளையாடிக்கொண் டிருப்பதைப்பாரீர்

2. சந்தனம்புனுகு ஜவ்வாதுவீசுதே சத்யமே இது
நிச்சமே பாரில்தஞ்சமே என்னை
மன்மதபாணமும் வருத்துதே இப்போ கொஞ்சமே

3- மாதரசிகளேமங்கை சேடிகளே ஆடுவோம்
விளையாடுவோம் தினம்பாடுவோம் அந்த
காதலாக சதனபுரி நாதனைத் தேடுவோம்

மோஹனா தடாகத்திற்குத் தாகமருந்த சென்று அங்கு நித்திரைசெய்யும் மதிலல்லபனைப் பார்த்து மோகித்தல்.

15. வெள்ளிமலை என்ற வர்னமெட்டு.

1. இந்தபுருஷனு மெந்தவூரோ இவர்
எங்கிருந்து இங்கே வந்தாரே இவர்
அழகுதனுக்கேற்ற மங்கையும்
புவியில்நானே மிருதாளே

2. இந்திராதி இந்திரதேவனோ இந்த
நந்தவனந்தனில் வாழும் சந்த்ரனோ இந்த
சுந்தரபுருடனைநான் எவ்விதம்
மணர்ந்திருப்பேன் மனங்களிப்பேன்

3. சுந்தரமிகுந்த வெண்ணுதா எனை
சுகித்தொருமுத்தம் தரவாதா இந்த
அம்புவியிலுன்னைவிட எந்தனுக்கு
யார்துணை யில்லையா பணிந்தும் தொல்லையா

மோஹனா மதிவல்லபன் நித்திரையி லிருப்பதைக்கண்டு சகிகளுடன் சேர்ந்துப் பாடல்.

16. நாதன் வரக்காணேன் என்ற வர்னமெட்டு.

1. என்னவென்று நான்சொல்வேன்
சகிகளே கேளும் என்

2. தாகமருந்தவே தடாகம் நாடிச்செல்ல
அங்கோர் மயிலைக்கண்டேன் அன்புகொண்டேன்

3. எத்தனை தாத்தில்காணும் சித்தம் கலங்கிநொந்து
மிதமாகவே கொஞ்சியும் மேன்மையுடனே என்

4. என்னுடன் வொருவார்த்தை யேசியாடவில்லை
சதனபுரிச்சந்த்ரனே தேவேந்திரனே என்

மோஹனா பாடியிருப்பதை மதிவல்லபன் கேட்டு ஆனந்தமாய் துதித்தல்.

17. ஷை வர்னமெட்டு.

1. இவளாரோ யான்தெரியேன்
எிந்த மாதும் இவ

2. பவளக்கொடிபோலே பதங்களைமிகப்பாடி
யாடி நடனம்செய்கிறாள் மனமுய்கிறாள் இவ

3. ஊர்வசிரம்பையோ உத்தமியிவளோ
எனக்காக படைத்தானோ பிரம்மனுமிவளை

4. சரஸ்வதி பார்வதியோ சாமுண்டி யீஸ்வரியோ
சதனபுரியுத்தமியோ யான் தெரியேனே இவ

மதிவல்லபன் மோஹித்து விழுந்ததை மோஹனா பார்த்து அவருடன் சரசமாடல்.

18. சோமசேகர் என்ற வர்னமெட்டு.

(மோ) வாராய் எந்தன்சாமி முத்தம் தாராய் தாராய் இப்போ
காமியாக வந்தேனென்னைக் காராய் காராய்

(ம) ஆவல்கொண்டே னுந்தன்மீது நானே நானே இந்த
பாவலனைக் கார்த்திடும் செந், தேனே தேனே

(மோ) காதல்மிகக்கொண்டு நானும் வந்தேன் வந்தேன் நீ
தீதுகள்செய்யாமல் சேருமென்று நொந்தேன் நொந்தேன்

(ம) அரிவையாளே னுந்தனூறு குரைத்து உண்மைசொல்லு நீ — ஏது ஏது எனக் யிப்போது போது

(மோ) அடியாள்பேரு மோஹனுவென் ஊரரசன் புத்ரியாளே — சாமி சாமி இந்த காமி காமி

(ம) உண்மையை உரைத்த கண்மணியே என்னைசேரும் — மிசமாதே மாதே எந்தன் கோதே கோதே

(மோ) உந்தனூரெது எனக்குச் விந்தையுடனுன்னை மணம் — சொல்லும் சொல்லும் நல்ல புல்லும் புல்லும்

(ம) மதிவல்லப னெந்தன்பேரு கதியால் சதனபுரியை நாடிப் — மாதே மாதே என் போதே போதே

மோஹனு வீடு ஏகிச் செல்ல மதிவல்லபன் மீனு வீட்டிலிருந்து மறுநாட் காலை நந்தவனத்தில் துயரப்படல்.

19. ஆறுமுகா கலி என்ற வர்னமெட்டு.

மங்கை மோஹனுவே மதிவல்லப னிங்கு
துயரடைந்தேனே இந்த ராப்பொழுது
மீனு வீட்டினிலிருந்து காலங் கழித்தேனே
ஆசையான வென்கண்ணே நீ யிங்குவாரும்
அழகுடன் முத்தம்தாரும் இப்போ நேசமாக உன்னை
பாசமுடன் பார்க்க பக்ஷமே கண்பாரும்
மன்மதன் கணையால் கானகத்தில்
வாடிகர்ப்பம் புண்ணாகுதே
இப்போ தன்மதத்தாலே சதனபுரி தன்னில்
தினமுமுன்னை நாடுதே.

மதிவல்லபன் இவ்வாறு மோஹனுவென்று பாட அவ்வூர் அரசன் முதலானோர் வனந்தனில் தேடி மதிவல்லபனைத் தன் தூதரால் காட்டில் சிரசைக் கொய்துவிடச்செய்தல்.

20. வெள்ளிமலை என்ற வர்னமெட்டு.

1. என்னட முழுமூடனே வாடா இந்த
கொலைக்கு ஆளாகினுயே மூடா நல்ல
பித்தம்கொண்டு இங்கேவந்து பிதற்றியே உளரினுய்
நீயே வெகு தாயே

2. சற்று மச்சமில்லாமலே வந்து எங்கள்
சரசாங்கினியைத் தேட வுகந்து மெத்த
சதனபுரியீசாவென்று சாத்துறேன நேசாவென்று
சொன்னுய் இங்கு நின்ருய்

மதிவல்லபன் மீனுவால் சிறைமீண்டு யீசனைத் துதித்தல்

21. வங்கார மார்பிலணி என்ற வர்னமெட்டு.

1. செந்தாமலரைக்குகந்த வேலனே தேசிகனே
கந்தா எந்தனைவந்து காத்திடும் சம்போ குகனே
கவலைதனையேதீர்த்துக் காருமென்னைசேருமுன்பதந்தருவாயே

2. வள்ளிமணவாளனுன வள்முருகேச உன்னை
வாய்த்திடவே னுந்தன்பதம் சேர்த்திடவே எந்தனை
நீ கார்த்திடவே வாரும் [illegible] முருகோனே

3. சம்போசிவ சங்கரனே சதன[illegible]கரனே
[illegible] நான்துதித்தேன் சாதுவான வெந்தனை நீ
கார்த்துன்பதம் சேர்த்துவினை தீர்ப்பாயே.

188659

மோஹனுவை ஓர் ராக்ஷதன் எடுத்துச் செல்லுதல்.

22. [illegible] என்ற வர்னமெட்டு.

1. அந்தரமாகவோர் ராக்ஷதனும் அங்கே
தந்திரமாகவே வந்திரங்கி அன்று
சந்திரனைப்போலொத்த மோஹனுவை யெடுத்தானே

2. விந்தையாக மவன் யெடுத்துச் செல்லவும்
சந்தையாக அங்குகூட்டம் கூடவும்
மந்தமாகவே சுந்தராங்கதன் அழுதானே

3. அரக்கனெடுத்து அந்தரத்திலே
சுந்தரமுடன் வைத்தான் சதனபுரிதன்னில் அங்கு
சந்ததமாகவே சிலகாலம் வாழ்ந்திட்டானே

சுந்தராங்கதன் மகளுக்காக புலம்பல்.

23. சரணகமலாலயத்தை என்ற வர்னமெட்டு.

அய்யோ படுபாவியானேன் அரும்புதல்வியை விடுத்தேன்
அகம்நொந்து மிகழலானேன் அரியாமல்
அரக்கனெடுத்துச்செல்ல அம்புவியில் நான் பெற்றேனே
ஐயோ இதற்கென்ன செய்வேன் நான்தானே
ஆசையாக யொருபுத்ரி அருமையாக வளர்த்தேனே
ஆரும் துணையில்லாமலே போனளே
அய்ய சதனபுரி மெய்ய உனக்கும் அருமையில்லே துய்ய
மருவுமெந்தன் சன்மமென்ன சாபல்யம்

மதிவல்லபன் மோஹனுவை அரக்கன் எடுத்துச் சென்றனனென்றரிந்து எவ்விதமாயினும் கண்டு பிடிக்க நகரைவிட் டேகுதல்.

24. மலடிவயற்று மகன்போலே என்ற வர்னமெட்டு.

கானகம் தன்னிலே வாடினேனே மிக
வானங்க ளெல்லாம் தேடினேனே வெகு
தானங்களெல்லா மோடினேனே யுனேதேடி
அம்புவியில் நாடுேடியே எங்கும்
மங்கை மோஹனுவென்று கூவியே என்
அங்கமது மிகபுண்ணுகுதே சதனபுரீசா

மதிவல்லபன் கானகத்தில் தேடிச்செல்ல திருடர்கள் எதிர்ப்படல்.

25. கண்ணுயிரம் படைத்த என்ற வர்னமெட்டு.

1. ஆரடா எந்தவூரு கூரடா வுந்தன்பேரு
குணங்கெட்ட மூடனே குவலயந்தன்னிலே வந்தவா இங்கே
நாங்க ளுரைத்ததெல்லாம் கேட்க வந்தவா

2. திருடர்களென் றெண்ணுமல் விரைவுடனே நீயுமே
விகமகிழ்வாக புவனத்தி லுதித்தவா இங்கே
அட்டியில்லாமலே மட்டித்தனமாய் வந்தவா

3. சதனபுரிதன்னிலே சந்ததம் கொள்ளையிட
தீரமுடன் போகவந்தோம் வழிதனிலே கல்ல
கனமுடனே வந்தாய் எங்கள் முன்னிலே.

எதிர்வந்த திருடர்களை மதிவல்லபன் தன் சாமார்த்தியத்தால் அவர்களை திருட்டுவேலை நீக்கச்செய்து அப்பொருள்கள்யெல்லாமெடுத்து வியாபாரம் செய்வித்தல்.

26. வெள்ளிமலை என்ற வர்னமெட்டு.

அப்பா சிருவர்களே வாரும் இதோ
அன்புடன் வியாபாரம்செய்து தேரும் நாளும்
யிப்பாரினில் வியாபாரி என்றுபே
ரெடுத்துக்கொள்வீர் சந்தோஷம்பெருவீர்

திருட்டுதொழில் விட்டுவிடுங்கள் இந்த
திசையெங்கும் புகழ்ந்திருங்கள் தின
மொப்படனே கப்பல்கள் வியாபாரமதை
செய்வீர் கனம் பெருவீர்

வேண்டாம் வேண்டாம் இனியந்தவேலை நல்ல
உயர்ந்தசோர் சாமான்கள் சேலை ய வும்
விற்றுநீங்கள் சத்தியாராய் சதனபுரிதன்னில்
வாழ்வீர் பதம் சேர்வீர்

மதிவல்லபன் திருடர்களோடு கப்பலேரிபோக கப்பல் உடைந்து யாவரும் மூழ்கினர் மதி வல்லபன் வோர்விதம் தப்பித்து அங்குள்ள மலை குகையை நாடிச்செல்லல் துயரப்படல்.

27. சென்னிகுளநகர்வாசன் என்ற வர்னமேட்டு.

1. எந்தனை வந்தாலும் வேலா நான்
உந்தனை நம்பினேன் பாலா தின
மெந்தனுக்குதுணை யாருமில்லையில்லை
சொன்னேன் சொன்னேன் பாலா மறைநாலா

2. ஆரும்துணையில்லை கோனே என்னை
யாதரிப்பாய் நீர்தானே நாளு
முந்தனையே நம்பினேனே எந்தனையே
யாதரிப்பாய் யீசா ஜெகதீசா

3. பசியரிந்து அன்னமிடுவோர் யாரும்
காணனே என்னநான் செய்குவேன் மிக
மிகசகியாமலே என்னுயிரும் தாவிதாவி போகுதே
என்னசெய்வேன் எப்படி உய்வேன்

4. சற்றும் தயையில்லா நேசா நல்ல
சதனபுரியில் வாசா நான்
இவ்விதமும் தயங்குவது இது உனக்கு
தர்மமாமோ வேலா வள்ளிமணாளா

மதிவல்லபன் மோஹனுவைதேடி குகைவழியாய்ச் செல்லல்.

28. மஞ்சுநிகர் குந்தல என்ற வர்னமேட்டு.

1. எந்தனைகார்ப்பது உன்பாரம் புவிதனிலே பாலனையாள
உன்னையன்றி யார்தானுதாரம் இந்த
மன்னவன்மீதில் இன்பம்வைத்து எந்தன்
காதலிடம் சேர நீயெனக்கு தயைபுரிவாய்
வெகு சொகுசாய் வேதனை தீர்ப்பாய்
வேண்டினே நுந்தனை நான்தானே

2. மங்கை மோஹனுளே நீவாரும் என்கலிதீரும் எந்தனைசேரும்
எங்கும் தேடிவாடி வந்தேனே அன்று
எந்தனுக்கு வந்தவினையை சந்ததமாய் தீர்த்தகண்ணே
சதனபுரிதன்னில் வாழ்பெண்ணே உந்தனைநானே
கோரினேன் கண்ணே இப்போ
எங்குதாநீ சென்றுயோ பெண்ணே

மோஹனு மதிவல்லபனைப் பார்த்து தன் நாயகனென்றறிந்து கிட்டிசென்று அழைத்தல்.

29. வெள்ளிமலை யோத்தபல என்ற வர்னமேட்டு.

ஆசைக்குகந்த நாதா வாரும் எனை
எங்குதேடி சென்றுயோ மாதமாரும் நான்
இங்கேயிந் தரக்கனிடம் வர்மங்கள் மிகவே
படுகின்றேன் இங்கு நின்றேன்

பாவியான அரக்கனும் காணும்கண்டால் உனை
பதரசெய்வானே இதுகொண்டால் இந்த
அரக்கனிடமிருந்து எப்படியான் தப்பித்து
வருவேன் உன்னை கோருவேன்

இன்னுஞ்சில நாழிக்குள்ளே வருவான் இங்கு
வோடிவந்து வோர்முத்தம் தருவான் நான்

அன்னவனுக்குமே நல்ல கன்னியானதே
இதுகாலம் எந்தன் கோலம்

என்தலைவிதியிது ஆமோ இந்த
ஏந்திழைமீது வர்மமாமோ நல்ல
சந்ததம் தோளர் பணியும் சதனபுரி வாழும்
யீசா ஜெகதீசா.

அரக்கன்வருவதை மதிவல்லபன் கண்டு ஓர் புறம் சேர அரக்கன் மோஹனவை சேரும்படி அழைப்பது.

30. சந்தவரை என்ற வர்னமெட்டு.

அன்னநடை யழகி மானே எனை
ஆதரிப்பாயே செந்தேனே மிக
உன்னதமாய் பாதம் பணிந்தேனே
சேருவாய் கோனே என்னைதானே நான்
செப்பிடு முறையைக் கேளு மானே

சந்தனப் பொட்டழகி மாதே நீ
எந்தனுக் கேற்றவள் கோதே உன்
சுந்திரமதில் சொக்கினேன் வாதே
மிகசூதே நீ செய்யாதே எனை
சேர்ந்திடுவாய் நீதானிப் போதே

செக்கச் சிவந்த பெண்மானே அந்த
சந்திரனைப் போலொத்த தேனே எனக்
கின்பமது தந்திடுவாய் கோனே
நீதானே மதிமானே நல்ல
மகிழும் சதனபுரி மானே.

31. ஷி வர்ன்மெட்டு.

(அர.) எப்படி சகித்திடுவேன் இனி
எந்தன் துயர் போக்கிடுவாய் தேனே என்
சுந்தரமே விந்தையுாய் வந்தேனே
சந்தோஷம்தானே கொண்டுவந்தேனே இனி
சேர்ந்தொரு முத்தந்தரு மானே

(மோ.) பாலது பதமாய் வரும்போது அந்த
பானையை வுடைக்கலாமோ வோது, அத்தால்
ஊனம்வருமென் றெண்ணாது
மதிதீது இதுவுஞ் சூது இதைவிட
யீனமானத்திற்கு வழி யேது

(அர.) எருதுநோய் காகமறியுமோ கோதே நீ
இச்சமயம் தீர்ப்பாய் எந்தன் வேதே அந்த
நச்சரவி னிச்சைபோலே வாதே
செய்வதேதே எல்லாம் சூதே இனி
உந்தனைச் சேராமல் விடுவ தேதே

(மோ.) கிணற்றுநீரை வெள்ளம் கொண்டுபோமோ இனி
கிட்டியே வருதல் நீதியாமோ எனை
தொட்டிடாதே எட்ட நீபோமோ
சட்டமாமோ கிட்டதாமோ இனி
சதனபுரீசன் சாக்ஷி யாமோ.

அரக்கன்வாதுசெய்துசென்றபிரகு மதிவல்லபனை கண்டு
உடைவாளும், கேடயமும் தருக மதிவல்லபன்
அரக்கனை வெல்லுதல்.

32. மருவே சேரித்த என்ற வர்னமெட்டு.

(அ.) அட யாரடா மூடப்பயலே நீ யரியாம லிங்குவந்தாயே
இப்போ கூறடா னுந்தன் பேருருமதை
கொன்றிடுவே னிதோ யாரடா

(ம.) வீரமாக என்முன் விரட்டாதடா
கற்ற வித்தைகளெல்லா மறிவேனே இங்கு சூரத்தனமுடன்
வீரங்கள்பேசி விரட்டிடாமல் செல்லும்தானே

(அ.) அகங்காரமாக உகங்காரம்பேசி இகங்காரத்துடன் வந்தவனே
இதோ சகங்காரமாக உந்தனை நானே
நொடிதன்னில் மடிப்பேன் பாரடா

(ம.) படாதபாடு படும்படிசெய்வேன் இதமுடன்கொய்வேன் பாரடா
விடாமலுன்னை தடாலென்றிதோ
அடித்தேன் பதில் கூறடா

(அ.) கூறடாவென்று வீரியம்பேசி கூத்துகளுமிக காட்டுறாய்
இதோ பாரடா உன்னை பதரி விழுங்குவேன்
தீதடாவென் றோடாதே

(ம.) அஹா நில்லடா இதோ கொல்லுறேன்
சற்றேனு மச்சமின்றியே நல்ல
சதனபுரீசனென்றுமே தினம் சாதனத்துடன் போற்றியே.

மதிவல்லபனும் மோஹனுவும் குகையை விட்டு சென்று கப்பலேறி செல்ல மாலுமி கப்பலி லிருந்த மதிவல்லபனை கடலில் தள்ளி மோஹனுவை சேரும்படி வருத்தல்.

33. வெள்ளிமலை என்ற வர்னமெட்டு.

1. அந்தமான எந்தன் கண்ணே என்னை
சேர்ந்தொரு முத்தம் தாரும் பெண்ணே இப்போ
சொக்கினே னுன்மோஹம்தனில்
இக்ஷணமே கூடி யாடவாட என்னகூது

2. சுந்தரமிகுந்த குணமாதே நான் சொல்லுவதை
நன்றாய்க்கே ளிப்போதே நல்ல
அந்தமான உந்தன் மன்னன் சந்ததம் சாகரம்
தன்னில் வீழ்ந்தான் மாண்டுபோனன்

3. உந்தனுக்கேற்ற மன்னன் நானே உனை
சொந்தமாகக் கூடி யாடுவேனே நாளும்
உந்தனைவிட யெனக்கு உற்றதுணை யாருயில்லை
நித்யம் சதனபுரி சத்யம்.

மோஹனுவை மணம்புரிய காஸ்மீரதேசம் சென்று மணம்புரியும் சமயம் மோஹனு கப்பல் மாலுமியை காவலில் வைத்து தன் தகப்பனுன அரசனைப் பார்த்து புகலுகிருள்.

34. நோண்டிச்சிந்து.

கேளீர்கள் மகாராஜா நான் சொல்லுவதை
நன்ருககேட்டு மென்னையாள்வீர்
நந்தவனம் செல்ல சமயம் அங்குவோர்
அழகனைக்கண்டு மிக மயல் கொண்டுவந்தேன்
நானில்லா சமயமே நல்ல
அரசனு மங்குவந்து ஆக்கினைகள் செய்தார்
அப்போதே கொலையாளி அவரை
யறுத்திடவே வெண்ணி தெருத்திடவே
மீனு தாசினுலே நல்ல
மிக்கதோர் கொலைகளுக்கு தப்பிவந்துமே
நித்தியமும்வாழ்ந்து வந்தார் என்னை
ஓர்நாள் வோரரக்கனும் எடுத்துமே செல்ல
அந்த சமயங்கண்டு நாதனும்
நாடியே எந்தனை தேடியே வந்து
நானிருப்பதைக் கண்டு என்க்கான
அரக்கனையுங் கொண்டு மாய்த்திடவே
சுகமுடனே நாங்களிருவர் கப்பலேறி
சென்றுமே யிங்கு நாடி வரும்பொழுது
கப்பல் மாலுமியும் கண்டு
நாதனை கடலில் பிடித்துத்தள்ளி எந்தனைச்
சேர எண்ணமு மிகக் கொண்டான் அந்த
வேளை நானுமே இந்த தந்திர மெடுத்துமே
கப்பல் மாலுமியைக்கண்டு உன்னை
மணம்செய்ய எத்தனம் கொண்டேனென்று
இவ்விட மழைத்து வந்தேன் இனி
சதனபுரீசன் செயலெதுவோகாணேன் (தந்தினம்தன)

இவ்விதம்சொன்ன மோஹனவை சுந்தராங்கதன் அழைத்துசென்றுகப்பல்வியாபாரியைசிறையிலடைத்து தூதரை பலதிக்குகளிலும் மதிவல்லபனைதேட கட்டளையிடுதல்.

35. ஆறுமுகவடி வேலவனே என்ற வர்னமெட்டு.

1. ஆரடா தூதரே அறிவில்லா மூடரே அன்புடன்வருவீர் அன்று
சுந்தரமுட னொருவனை கொலைசெய்ய
சொன்னே னெங்கு சொல்வீர்
விந்தையாயோடி வேடிக்கையாயுள்ள
சில குகைகளில்தேடி இப்போ கொண்டுவந்து
சேர்ப்பீர் தக்ஷணம் நீங்களேதயையுடன் சென்றோடி
மதிவல்லபனைதேடி யொருவாரத்திலிங்கு சீக்கிரமாய் சேர்வீர்
நல்ல சுதிவிளங்கிடும் சதனபுரியில் தேடியே வோடிவாரீர்

மதிவல்லபனை காணுமல் மோஹன துயரப்படல்.

36. கருவினுரு வாகிவந்து என்ற வர்னமெட்டு.

பார்வதி மனோகரியே பரிபாலிப்பாய் பராபரியே
திர்ப்பா எந்தன் மனக்குறை நீதானே
சங்கரி கருணாகரி சாம்பவிஎன் சஞ்சீவியே
பங்கமின்றி பாதுகாப்பாய் பணிந்தேனே
ஆனந்த பைரவியே அம்பரமா மேஸ்வரியே
அழகனைக் காணுமல் யானே அலையுரேனே
மங்கைகௌவுரி ஸ்ரீமாதேவி மன்னனைகாணுமல் பாவி
சதனபுரி தன்னில்மேவி வந்தேனே

மதிவல்லபன் கடலில்வீழ்ந்து வோர்மரச் சிவிகையின்மேலேரி கரைசேரல்.

37. சரவணசாதா நமோநமோ என்ற வர்னமெட்டு.

1. வள்ளிபணுளா நமோநமோ வந்தெனையாளாய் நமோநமோ
புள்ளிமயி லேருவோனே நமோநமோ பிணிதீராய்
2. சங்கரபாலா நமோநமோ சாமுண்டிசீலா நமோநமோ
சரஹணபவனே நமோநமோ எனையாளாய்

3. ஆறுமுகனே நமோநமோ யீராருங்கையனே நமோநமோ
காருமெந்தனை நமோநமோ கதிரேசா
4. சம்போ சங்கர நமோ நமோ சிவ சாம்பவதேவா நமோநமோ
சதனபுரீசா நமோநமோ எனைக்காசாய்

மதிவல்லபன் மோஹனவை தேடிச்செல்லல்.

38. தெள்ளுதமிழ்க்குதவு என்ற வர்னமெட்டு.

1. புள்ளி மயிலேறும் வள்ளி மணாளா எனை
கள்ளமில்லாமல் யான் குணாளா அந்த
கள்ளனைப்போல் கானகத்தில் எங்குமலைந்துந்தேடி
காணேன் வொன்றும் தோணேன்
2. எந்தனிடர் தீர்த்திட வாதா வுனை
சொந்தமாய் துதித்து மிகசூதா இனி
எந்தனைக் கார்க்காமல் நீயும் மந்தமாயிருப்பதுவும்
ஏனோ வர்மம் தானோ
3. சங்கரனார் பெற்றெடுத்த பாலா இனி
சத்தியமா யென்னையாளும் வேலா இப்போ
உந்தனை விடவேகதி உற்றதுணை யாருமில்லை
நேசா சதனபு ரீசா.

மதிவல்லபன் வரும்வழியில் ஓர் முனிவரைக் கண்டு முனிவரால் தைரியங்கொண்டு தென் திசையை நாடிச் செல்லல்.

39. அம்பா மதுரைமீனாக்ஷி என்ற வர்னமெட்டு.

1. அப்பா கச்சிநகரேசா எனையிப்போது யாள்நேசா
உந்தனை எப்போதும் பணிவேன் ப்ரகாசா
எந்தனைக் காரும் நேசா எந்தனைக் காரும் நேசா
2. இன்னம் வர்மமேனோ இனிதுதித்தும் தர்மமாமோ
எந்தன் கண்ணாளனைக் காணேது ஏனோ
இதுவும் தானோ இதுவும் தானோ

3. சரஹணபவ சிவனே எனையாளும் ஷண்முகனே
இந்த சதனபுரியில் மேவும் கோனே
சத்தியம் தானே சத்தியம் தானே.

கள்ளர்கள் முன்செய்த தொழிலே புரிவோமென்றல்.

40. ஆறுமுகா என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

களவாடுவோம் வாரும் கானகத்தில் சென்று
கஷ்டங்கள் மிக செய்வோம்

அநுபல்லவி.

நல்ல இஷ்டமுடன் தொழிலையே புரிந்தால்
சுகமாக வாழலாமே (கள)

சரணங்கள்.

தாமதம் செய்யாமல் ஜல்தியாகவாரும்
அனைவரும் செல்வோம் இப்போ
ஏமார்ந்திடில் நாமு மென்னதான் செய்வது
சதனபுரிக் கேகுவோம் (கள)

கள்ளர்கள்திருடி தலையாரிகளிடமகப்பட்டு தொழுமரத்தி லடைத்த பிறகு மதிவல்லபன் அவ்வழியாய் வருகிறது.

41. பாராயோ என்ற வர்னமெட்டு.

1. என்னசெய்வேன் ஏதுசெய்வேன் ஏங்கிடவும் விதிவசமோ
மன்னவன் நான் மானிலத்தில் மாண்டுபோக இவ்வனத்தில்

2. பசியறிந்து அன்னமிட பார்வதி யாரும் காணேம்
சகியாலே நான் வாடுரேனே சத்தியமா யிங்குதானே

3. சம்போ சங்கரதேவா சாம்பவி மகிழ்லோலா
இங்கனமே வந்தாலும் சதன்புரி வடிவேலா.

தொழுவில் மாட்டிய கள்ளரைக் கண்டு மதிவல்லபன் துயரப்படுதல்.

42. இசைந்தயேறு என்ற வர்னமேட்டு.

இது என்னகோலம் அலங்கோலமா யிருக்கின்றாரே
நல்ல விலங்கினைகளை பூட்டியே வேதை செய்கின்றாரே

அய்யய்யோ பாவம் என்னசெய்கிறது அலையுறாரே மெத்த
மெய்யாகவே யுலகமதிலே திரிகின்றாரே

உற்றுநோக்கிடில் நண்பர்கள்போல காண்கின்றது
இதை பற்றுதல் செய்தா லுலகந்தனிலே சுகமாகுது

சங்கரனே சிவசங்கரனே எனை யாள்வாயே மெத்த
ஐங்கரனென்று சதனபுரீசா துதித்தேனே.

கள்ளர் மதிவல்லபனைப் பார்த்து விஜாரிக்க புகலுதல்.

43. வங்கார மார்பிலணி என்ற வர்னமேட்டு.

1. அன்பரே நான் சொல்வேன்கேளீர் அறிவுமிகுந்த நண்பரே
அழகுமிகுந்த மதிவல்லபன் எந்தன் பேருதானே
அன்புடனே வியாபாரம் செய்ய சென்றேனே

2. கப்பல்தனி லேரிச்செல்ல கவிழ்ந்தது முடைந்துமே
கானகத்தில் வாடிநானும் காரிழையே தேடிச்செல்ல
இங்குவந்து முங்களை நான் கண்டேனே

3. ஆதிசிவ பரம்பொரு ளாரும் துணையருள்
பாதமே சதியே என்னையாள யிதுதகியே காரும்
சதனபுரி மேவியருள் சத்தியமா யாண்டருள் பெருமானே.

மோஹனாவுக்கு ச்வயம்வரமென மதிவல்லபன் கேழ்வி யுற்று மோஹனாவை வெருத்தல்.

44. சென்னிகுள நகர் என்ற வர்னமெட்டு.

கன்னியரை நம்பலாகாது இந்தபுவிதனில் வெகுதீது
கொஞ்சம் புத்தில்லாமல் வேறுதாரம் கொள்ளவும்தானே
எண்ணம் கொண்டாள் மனமுண்டாள்

ஆசைகொண்டவள் போலே எனை ஆசைகாட்டி யழைத்தாளே
இந்த மோசம்செய்யும் நாரியை யெப்படி
நான் நம்புவேனே நானே புவியில்தானே

நாசகாரிப் படுப்பாவி என்னை பாசாங்குசெய்தாள் மூதேவி
மெத்த நானிதையே தெரிந்திருந்தால் மூழிப்பேனே
அவள் முகம்தன்னில் அவள் முன்னில்

என்னையே கணவனென்று கொண்டாள் மெத்த
பதிவ்ரதமாய் விரதம் பூண்டாள் இனி
அந்த மாதை எண்ணுமலே சதனபுரி யேவியே நாம்
செல்வோம் வேகமுய்வோம்.

கள்ளர்களுடன் மதிவல்லபன் வார்த்தையாடும் சமயம் அவனைகள்ளனென்று பிடித்துக்கட்ட துயரப்படல்.

45. திருப்புகழ் சந்தம் இசைந்த யேறு என்ற வர்னமெட்டு.

சரஹணபவனே கார்த்திடும் குகனே சங்கரனே நல்ல
அருமறை கோனே ஆதரிப்பாய் அடியேனை தானே
கள்ளர்களுடன் யான் கள்ளனைப் போனேன் கார்த்திடுமே இப்போ
மெள்ளவாக எனை வேதனைசெய்குரு ரடியேனையே
என் தலைவிதியா னென்னசெய்குவேன் விதிவசமோ கொஞ்சம்
மதியில்லாமலே மாளவும்தானே மிகவாச்சுதே
சத்திய முந்தனை நம்பினனே அழுகின்றேனே நல்ல
சதனபுரி யரிகோனே யென்று துதிக்கின்றேனே

...ளையும் மதிவல்லபனையும் காஸ்மீர தேசத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவ்விடத்தில் மோஹனனும் தா..தி மீனனும் சபையில் மதிவல்லபனைத்தேடி தந்தையிடம் யிவர்தானென் றுரைத்தல்.

46. தேள்ளுதமிழ் ஏன்ற வர்னமேட்டு.

1. வந்தனம் தந்தேன் என் பிதாவே இதோ
சுந்தரமுள்ள நாத நானே நீ
இத்தனைநாள் எங்குசென்று ஏக்க மிகக்கொண்டு
யிங்கு வந்தீர் மணம் தந்தீர்

2- மணஞ் செய்துக்கொள்ள வேணுமென்றுமே நீ
யிங்குவந்து சேர்ந்தாயோ யின்றுமே எனை
மருவியே மணம்செய்து மன்னவரே
இன்னகத்தி லிருப்பீர் புகழ் தரிப்பீர்

3. சொந்தமுள்ள எந்தன் நாயகனே எனை
சேர்ந்தொரு முத்தம் தரும்கோனே இப்போ
சந்ததம் சதனபுரியில் சத்தியமா எந்தனை நீ
மணர்வாய் மகிழ்தருவாய்

———

மோஹன சுந்தராங்கதனிடம் இவர்தானென் றுரைக்க சுந்தராங்கதன் மதிலல்லபனைப் பார்த்து உன் தாய் தந்தையரைக் கேட்க மதிவல்லபன் புகலுவான்.

47. கருவினுருவாகி என்ற வர்னமேட்டு.

நான்பிறந்த வீடெதுவோ காடெதுவோ நான்தெரியேன்
வித்யாரண்யபுரத்தில் யான் யிருந்தேனே
என்னைவளர்த்த தாய்தந்தை லக்ஷ்மி த்யாகசுந்தரர்
சொந்த அன்னை காண்கிலேனே தெரியேனே
முப்புரம் எரித்தவனே மூடன்வினை தீர்த்தவனே
இப்புரம் சொல்லிநீயும் சதனபுரிதன்னில்வேகும் பெருமாளே.

மதிவல்லபனுக்கு காட்டில் தோன்றிய தபசியார் சுந்தராங்கதனுக்கு தெரிவித்தல்.

48. ஷி வர்னமெட்டு.

அப்பா வேந்தா சொல்வேன் கேளும்
காவேரி நகரையாண்ட இந்திரேசன்
வோர் மகானும் தோன்றியப்போ விபூதியளிக்க மிகவே
பாலனும் மதிவல்லபன் பிறந்தானே
சந்தாபுரிக் கரசனுனை மருடராஜன் படையெடுத்து
வந்து அரசன் தன்னேயே சிறை பிடித்தானே
அப்போதிந்த சிசுவையே என்னிடம் கொடுக்கவே நான்
வித்யாரண்யபுரி தெருவில் விட்டுமே
வோர்புரமாய் மறைந்திருக்க வீட்டினுள்ள தியாகசுந்தரன்
என்னுமொரு பக்தனுகி யெடுத்தானே
அப்பொழுதே நானும் சன்னியாசி யுருவே கொண்டுமே
கானகத்தில் வாடி இங்கு கண்டேனே
இந்திரேசன் மந்திரானே எங்கள் அரசன்போல் தானே
விளங்கியிங்கு நிற்கின்ருரே நிஜமாக
சந்ததம் யிவரே எந்தன் அரசன் புதல்வ னென்றேன்
ஆதரிப்பாய் நீதான் சதனபுரிதன்னிலே.

சுந்தராங்கதன் தபசியால் சவிஸ்தாரம் தெரிந்து மதிவல்லபனுக்கும் மோஹனுவுக்கும் மணம்செய்யுதல்.

49. மஞ்சுநிகர் என்ற வர்னமெட்டு.

இருவருக்கும் மணம்செய்தாரே இன்பமாகவே
அன்புமிகுந்து அரிவை மோஹனுளை தானுமே
அன்று அந்தரத்தமரர் சுந்தரமுடனே
ஷ்பமாரி பெய்யவேதான் மணம்தன்னே சூட்டிமுடித்தார்
ரு மரிய மதிவல்லபனுக்கு
திருமணஞ் செய்தாரே.
மங்கை மோஹனுவும் தானும் மகிழுடனே
முன்மதனே தானே யாடிபாடி புகழ்ந்தாரே

ல்லத்து புரிதனில்

ம்புமிகு து அடியேன்

தேவராஜன பாடி புகழ்ந்தாரே.

வசனம்.

மதிவல்லபன் திருமணம் செய்துக்கொண்டு தன் தந்தை தா தியாக சுந்தாருடன் காவேரி நகரையடைந்து திருமணம்செய்து அ ரவர் விடுதிக்கனுப்பி, கள்ளரான நால்வரையும் தனக்கு மந்திரியா அமைத்து சிலதுநாள் அரசுசெய்து அனித்தியம் யீஸவரபக்தி யுக் ராய் மனதிடங்கொண்டு எம்பெருமானைச் சார்ந்தனர்.

மங்களம்.

வாராயோ வாராயோ கண்ணா என்ற வர்ணமெட்டு.

மங்களம் மங்களம் வேலா வள்ளிமணாளா (மங்

உந்தனை நம்பிதினம் உருகுது எந்தனுள்ளம்
சங்கரமஹாதேவனே சாம்பவி சிலா (மங

மதிவல்லபன் சரிதம் மகிழுடனே தினம்
வாசிக்கும் நேசருக்குமே ஜகதீசருக்கும் (மங்)
புள்ளிமயில் வேலவனே புனிதனைக் கார்க்கும் சீலனே
வள்ளிமகிழ் லோலனே வாராய் வந்தென்னைக் காராய் (மங்)
ஜானகி நேசனுக்கும் சத்யகுண தீதனுக்கும்
சதனபுரி ராமச்சந்திரனே காரும் இந்திரனே (மங்)
கொல்லத்து நகர்தனில் கோரினே னிப்புவியில்
கோதண்ட ராமனே யாளும் கோவிந்தாவாரும் (மங்)
தேவராஜன் பதம்பாடி சிந்தித்தேன் தினம்கோடி
ஆவலுடன் யெந்தனையாளாய் வந்தாளும் லோலா. (மங்)

சுபம். சுபம். சுபம்.

பார்சி

மதிவல்லப மங்கை மோஹனு ரம்.

புத்தக அ[illegible]

திருச்சிறாப்பள்ளி ஜில்லா, ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம் வா. கிரு[ஷ்]ணசாமி கோனார் அவர்களால் இயற்றிய இராமாயணத் திருப்பு[க]ழ்ச்சிந்து, காவடிச்சிந்து வர்ணமெட்டு என்னும் எமது அபூர்வ புத்தகத்தை வாங்கி வாசிக்கும் நண்பர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்:—

நண்பர்காள்! மேற்கூறிய இராமாயணத்திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து என்னும் புத்தகத்தை ஷை கிருஷ்ணசாமிக் கோனார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு, பெ. ஆறுமுக முதலியாராகிய என்னால் சுமார் எட்டு பதிப்புகள் அச்சிட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டு, உலக மெங்கும் பிரசித்தி யடைந்து, [யா]வராலும் புகழப்பெற்று வருவதும், இதற்கென கிடைக்கப்பட்ட [ந]ற்சா[ட்]சிப் பத்திரங்களின் பெருமையும் யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே; ஆகையால் எமது வியாபாரத்தின் பொறாமையாலும், ஷை கோனார் அவர்களின் கவியை பங்கப் படுத்தவும் துர் எண்ணங்கொண்ட சிலர் புதிதாக ஸ்ரீமத் இராமாயண திருப்புகழ் என ஓர் "இமிடேஷன்" புத்தகத்தை அச்சிட்டு எமது வியாபாரத்தைக் கெடுக்க உத்தேசித்[து] அசுத்தமான பதிப்பாக அச்சிட்டு விற்று வருகிறார்கள். ஆகையால், ஷை இராமாயணத் திருப்புகழ் புத்தகத்தை வாங்க விருப்பமுள்ள நண்பர்கள் ஷை புத்தகத்தின் டைட்டல் பேஜியின்மேல் ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம் வா. கிருஷ்ணசாமி கோனார் இயற்றியதுதானா வென பார்த்து வாங்குவீரென நம்புகிறேன்.

182659

இப்படிக்கு,

பெ-ஆறுமுக முதலியார்,

நெ. 4, பெருமாள்கோயில் தோட்டம் 2-வதுசந்து,

சென்னை.